

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719201498
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719201498.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 36 715 352, zastúpeného advokátskou spoločnosťou: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, proti žalovanému: R. X., nar. X.X.XXXX, adresa X., T. D. XXX/XX, o zaplatenie sumy 2.699,54 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č. k. 5Csp/63/2019-45 zo dňa 2.6.2020 -vo vyhovujúcej časti výlučne len čo do lehoty plnenia, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia vyhovujúceho výroku vo veci samej **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.699,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.699,54 eur od 4.4.2017 až do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Vec súd právne posúdil aplikáciou § 2 ods. 2, § 52 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 232 ods. 3, 4, § 262 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Proti tomuto rozsudku v jeho vyhovujúcej časti, len čo do lehoty plnenia, podal odvolanie žalovaný (včas) a vychádzajúc z obsahu odvolania po jeho upresnení, navrhol ho v tejto časti zmeniť tak, že mu bude umožnené priznanú sumu žalobcovi zaplatiť v splátkach vo výške 100,- Eur, nakoľko má aj iný úver, ktorý spláca splátkami 350,- Eur mesačne.

4. Žalobca sa k doručenému odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných

rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia vo veci samej je vo vyhovujúcom výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vymedzeným uplatnenou odvolacou argumentáciou žalovaného, bola časť rozsudku obsiahnutá vo výroku I. o lehote na plnenie, teda splatnosť, ktorú súd prvej inštancie určil „do troch dní od právoplatnosti rozsudku“. Ostatné časti rozsudku neboli napadnuté odvolaním žiadnej zo strán, preto nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 3 CSP) a nepodliehali prieskumu odvolacieho súdu.

7. I keď to prvoinštančný súd v odôvodnení preskúmaného rozsudku výslovne neuvádza, pri určení lehoty na plnenie tzv. paričnej lehoty, nesporne vychádzal zo zákonom stanovenej lehoty v § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Podľa druhej vety tohto ustanovenia súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Túto dlhšiu lehotu súd stanoví podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej, rodinnej situácie povinného, jeho zdravotného stavu a celkovo jeho osobných pomerov.

8. Z obsahu spisu ale vyplýva, že súd prvej inštancie nemal dôvod sa zaoberať výnimočným určením dlhšej ako zákonnej trojdňovej lehoty na plnenie, keďže žalovaný v priebehu prvoinštančného konania predĺženie paričnej lehoty, resp. umožnenie dlh uhradiť v splátkach nežiadal, ani na svoje osobné, majetkové či zárobkové pomery nijako nepoukazoval. Podľa obsahu spisu súd prvej inštancie žalovanému doručil dňa 8.1.2020 výzvu, aby sa v lehote 15 dní od jej doručenia písomne vyjadril k pripojenej žalobe, a ak nárok v celom rozsahu neuzná, aby uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný na túto výzvu súdu prvej inštancie nereagoval, zostal pasívny. Až v odvolacom konaní po doručení predmetného rozsudku začal požadovať určenie jej lehoty na plnenie v splátkach a to bez toho, aby o svojich pomeroch, na základe ktorých sa predĺženie lehoty na plnenie domáhal, predložil alebo aspoň navrhol akýkoľvek dôkaz.

9. Je pritom nesporné, že predmetný spor je sporom spotrebiteľským v zmysle § 290 a nasl. CSP. I podľa § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (len) do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú. Žalovaný ako spotrebiteľ mal vzhľadom na uvedené možnosť uplatniť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie jeho tvrdení až do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej, čo nevyužil.

10. V zmysle § 366 CSP pritom platí, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

11. Podľa § 373 ods. 1 CSP súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

12. Z citovaných ustanovení vyplýva, že koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (novoty) je teda prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok písm. a) až d) citovaného ustanovenia. Žalovaná pritom netvrdila a ani odvolací súd nezistil, že by ktorákoľvek z

podmienok v zmysle § 366 písm. a) až d) bola v danom prípade splnená. Poukázanie na osobné pomery strany, z ktorých sa vyvodzuje požiadavka na stanovenie dlhšej lehoty na plnenie, je pritom prostriedkom procesnej obrany v zmysle § 149 CSP. Žalovaným až v odvolaní uplatnené novoty sú preto ako odvolací dôvod neprípustné. Žalovaný tak v podanom odvolaní fakticky účinne neuplatnil žiaden prípustný odvolací dôvod, ktorý by sa mohol stať predmetom prieskumu vo vzťahu k napadnutému rozsudku.

13. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu a skutočnosť, že žalovaný použil neúčinný odvolací dôvod, odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia vo vyhovujúcom výroku vo veci samej potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offio podľa § 255 ods. 1 CSP, čím potom v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi vznikol zásadne nárok na plnú náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalobca v odvolacom konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

16. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

17. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

18. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).